

36. nedeľa po Päťdesiatnici

Uzdravenie Kanaánčanky

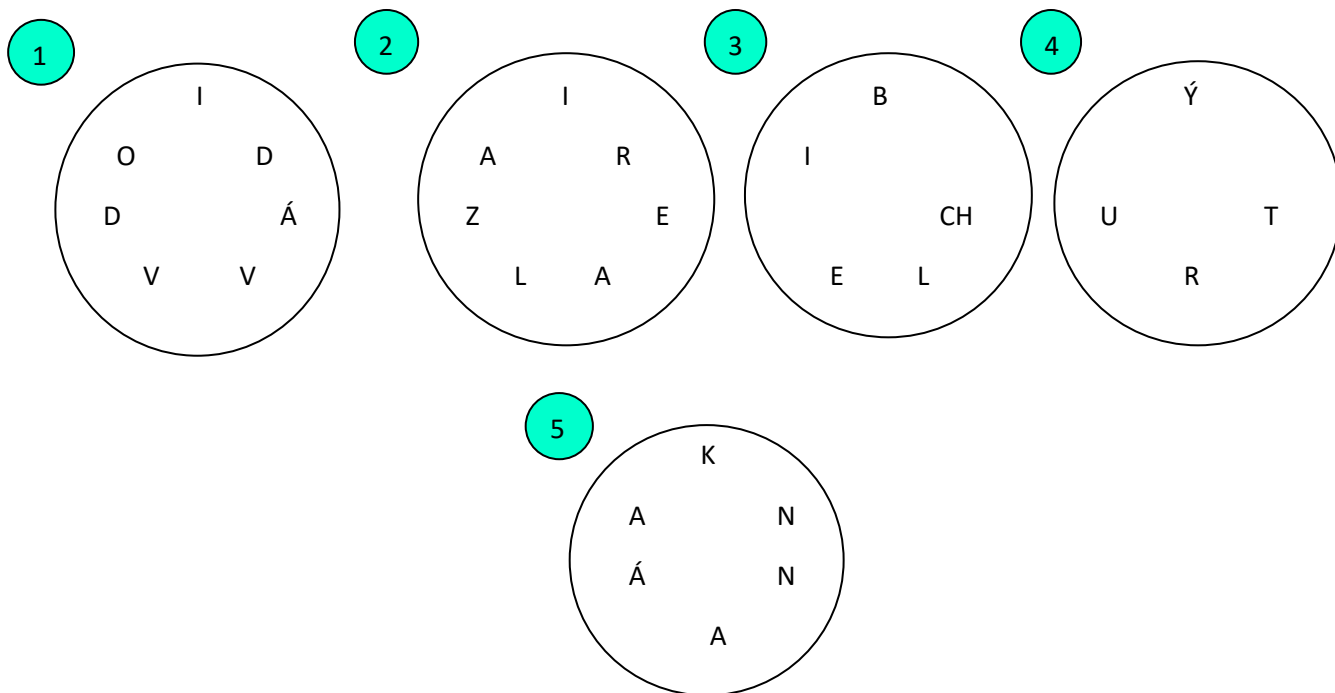
V tom čase sa Ježiš odobral do okolia Týru a Sidonu. Tu prišla k nemu istá kanaánska žena z tých končín a kričala: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, syn Dávidov! Dcéru mi hrozne trápi zlý duch.“ Ale on jej neodpovedal ani slovo. Jeho učeníci pristúpili k nemu a prosili ho: „Pošli ju preč, lebo kričí za nami.“ Ale on odvetil: „Ja som poslaný iba k ovciam strateným z domu Izraela.“ No ona prišla k nemu, poklonila sa mu a povedala: „Pane, pomôž mi!“ On jej odpovedal: „Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám.“ „Áno, Pane,” vravela ona, „ale aj šteňatá jedia odrobinky, čo padajú zo stola ich pánov.“ Vtedy jej Ježiš povedal: „Žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako chceš.“ A od tej hodiny bola jej dcéra zdravá. (Mt 15, 21-28)

Tak, ako slepec pri Jerichu, aj táto žena z končín Týru a Sidonu, kričala a volala na Ježiša. Prosila ho o zľutovanie, aby pomohol jej dcére, ktorú trápil zlý duch. Keď na neho volala, taktiež ho oslovovala titulom „Syn Dávidov“. Bolo to označenie pre Mesiáša, ktorého dlho očakával vyvolený židovský národ. Reakcia Pána Ježiša na túto ženu je veľmi zaujímavá a jedinečná. Na začiatku ju úplne ignoruje a na jej volanie neodpovedá ani slovo. Lenže Kanaánčanka vo svojom kriku neprestáva a pokračuje. Počujú to všetci, ale Ježiš nereaguje. Situácia začína byť neprijemná, preto ho učeníci prosia, aby ju poslal preč. Na túto ich požiadavku Pán Ježiš vyjadrí svoje stanovisko: „Ja som poslaný iba k ovciam strateným z domu Izraela.“ Týmto postojom dal jasne najavo, že on je predovšetkým Mesiášom židovského národa, ktorému naďalej patrí prvenstvo. A hoci žena vidí a počuje Ježišovu reakciu, napriek tomu k nemu prichádza, klania sa mu a prosí ho o pomoc. Môže nás vyrušiť tvrdosť Ježišových slov, keď jej odpovedá: „Nie je dobré vziať chlieb

deťom a hodiť ho šteňatám.“ Ako by sme reagovali my, ak by sme sa ocitli na mieste tejto kanaánskej ženy? Ak by sme z úprimného a celého srdca volali na Pána Ježiša, a on by nás ignoroval? A napokon by nás namiesto očakávanej pomoci, v ktorú sme verili a dúfali, prirovnal ku šteňatám? Mnohí by sa urazili, odišli a viac s Ježišom nehovorili. Iní zas by vstúpili do otvorenej konfrontácie a hádky s Pánom, že je „nespravodlivý“, keď pomáha len „svojim“ a nie „pohanom“. A určite by sa našli i takí, ktorí by Ježiša znenávideli. Boli by sklamaní, že nevyhoveli ich naliehavým potrebám, ba dokonca ich urazil. Nič z toho však táto Kanaánčanka nerobí. Táto žena - pohanka, veľmi dobre chápe, rozumie a rozlišuje, kto je Pán Ježiš a kde je jej miesto v Božom pláne spásy. Preto mu s veľkou pokorou a múdrosťou odpovedá: „Áno, Pane, ale aj šteňatá jedia odrobinky, čo padajú zo stola ich pánov.“ Toto vyznanie je krásnym svedectvom jej veľkej viery, ktorú Pán Ježiš pred všetkými vyzdvihuje a na ktorú reaguje. Kanaánčanka uverila tomu, že Ježiš je tým Mesiášom, ktorého očakával židovský ľud. Preto na neho kričala ako na „Dávidovho syna“. Zároveň rozumela tomu, že ona ako pohanka si nijako nemôže nárokovať na privilegium, ktoré bude navždy patriť židovskému národu. Chápala, že chlieb, ktorý obrazne spomenul Pán Ježiš, právom patrí deťom – Izraelitom, s ktorými Boh uzavrel svoju večne platnú zmluvu. Preto bola ochotná prijať z Ježišových úst aj obrazné pomenovanie „šteňať“. Plne rešpektovala Boží plán spásy pre Izrael a pohanské národy. Avšak svojím výrokom, že aj šteňatá jedia odrobinky, ktoré padajú zo stola ich pánov, jasne deklarovala svoju veľkú vieru. Ona už vtedy verila, že Mesiáš židovského národa ďaleko presiahne hranice Izraela a bude veľkým požehnaním pre celý svet – a teda aj pre pohanské národy, z ktorého i ona pochádzala. A toto poznanie, ktoré sa týkalo budúcnosti, si chcela u Ježiša uplatniť už teraz akoby v predstihu. Veľkosť jej viery je výnimočná a stojí v ostrom protiklade k viere samotných učeníkov, ktorých Pán častokrát napomínal kvôli krehkosti ich viery. Je potrebné pochopiť a uvedomiť si skutočnosť, že o Božom pláne spásy pre Izrael a pohanské národy pojednával svätý apoštol Pavol až o niekoľko rokov neskôr, keď písal List Rimanom, v kapitolách 9 – 11. Teda Kanaánčanka to nemala odkiaľ vedieť, pretože ešte neexistoval žiaden zdroj, kde by si to mohla načítať, tak ako my dnes. (tajnička) tejto ženy, že židovský Mesiáš bude požehnaním pre celý svet, bola nielen veľká, ale i prorocká. Nech nám Pán udelí svoju milosť, aby sme správne dokázali rozlíšiť veľkú hodnotu a vzácnosť tých „odrobín“, ktoré aj nám – ako bývalým pohanom, právom prináležia. Pretože iba vo veľkej pokore a s veľkou vierou budeme môcť prijať to naše vlastné a jedinečné miesto v Božom pláne spásy, tak ako táto kanaánska žena.

V jednotlivých kruhoch písmená pospájaj tak, aby vytvorili chýbajúce slovo vo vete. Slovo následne prepíš do vety a zakrúžkuj také písmeno, ktoré je uvedené v zátvorke. Zakrúžkované písmená v správnom poradí vytvorí slovo, ktoré je riešením tajničky.

1. „Zmiluj sa nado mnou pane, syn“ (zakrúžkuj posledné písmeno)
2. „Ja som poslaný iba k ovciam strateným z domu“ (zakrúžkuj prvé písmeno)
3. „Nie je dobré vziať deťom a hodiť ho šteňatám.“ (zakrúžkuj štvrté písmeno)
4. „V tom čase sa Ježiš odobral do okolia“ (zakrúžkuj tretie písmeno)
5. Žena pochádzala z krajiny..... (zakrúžkuj druhé písmeno)

Tajnička: _____

Napiš citát z evanjelia, kde sa slovo z tajničky nachádza:

